

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **A., Ing. Š. A., C., S. T.**,
IČO: X., **o uložení poriadkovej pokuty správcovi konkurznej podstaty**, vo veci vedenej na
Krajskom súde v Košiciach
pod sp. zn. 2K/120/1999, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa
7. februára 2011, č. k. 2K/120/1999-92 **z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením uložil poriadkovú pokutu vo výške
331,93 Eur správcovi konkurznej podstaty JUDr. M. K., advokátovi, M., P..

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že uznesením zo dňa 13. apríla 2000 Krajský súd
v Košiciach vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a za správcu konkurznej podstaty ustanovil
JUDr. M. K..

Zo sťažnosti Ing. P. S. súd zistil, že si uplatnil u správcu konkurznej podstaty
pohľadávku proti podstate v sume 630,88 Eur prihláškou zo dňa 3. februára 2006.
Vo vyjadrení k sťažnosti správcu konkurznej podstaty uviedol, že nepreveril účtovné doklady,
preto sa k pohľadávke nevie vyjadriť.

Súd podľa § 53 ods. 1 O. s. p. uložil správcovi konkurznej podstaty pokutu z dôvodu,
že od roku 2006 nezaujal stanovisko k pohľadávke proti podstate, ktorú si u neho uplatnil
Ing. P. S. a do roku 2011 ani nepreštudoval účtovné doklady, čím hrubo porušil svoje
povinnosti vyplývajúce mu z funkcie správcu konkurznej podstaty.

Správca konkurznej podstaty podal proti uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 7. marca 2011.

V odôvodnení odvolania uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nezákonné a nedostatočne odôvodnené a jeho vyjadrenie zo dňa 3. februára 2011 súd použil ako skutkovú skutočnosť vytiahnutú z kontextu zdôvodnenia.

Ďalej v odvolaní uviedol, že nijakým spôsobom nemaril žiadne práva účastníka a už vôbec nest'azoval postup súdu. Uvedenú správu z 3. februára 2011 podával v čase svojej práceneschopnosti, počas liečby chrípky pri 39,5 °C telesnej teploty. Výzva mu bola doručená dňa 24. januára 2011, teda v čase spracovávania daňových priznaní dani z pridanej hodnoty a dane z príjmov za rok 2010.

Z dôvodu zistenia objektívnej pravdy za účelom preskúmania tvrdenia s'azovateľa, musel použiť formuláciu o preverení tejto skutočnosti z účtovných dokladov, lebo ide o obdobie zhruba piatich rokov. Poukázal na to, že v tomto konaní si uplatnilo prihláškami svoje pohľadávky 39 konkurzných veriteľov v sume 61 190 126,70 Sk, popretých bolo 15 pohľadávok celkom alebo z časti.

Uviedol, že pohľadávka s'azovateľa nebola uspokojená s poukazom na ust. § 31 ZKV, pretože je možné ju uspokojiť v priebehu konania kedykoľvek. Ide o pohľadávku vzniknutú počas konkurzu a je splatná v priebehu konkurzu. Zákonodarca nevymedzil povinnú splatnosť pohľadávok proti podstate taxatívne, ale ako možnosť, čo správca konkurznej podstaty využil v tomto konkurze. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods.1 a § 214 ods. 2 písm. a/ O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd postupoval v súlade s právnym predpisom, keď uložil správcovi konkurznej podstaty poriadkovú pokutu

Podľa § 8 ods.4 ZKV, ak správca neplní riadne svoje povinnosti, môže mu súd uložiť poriadkovú pokutu.

ZKV bližšie nešpecifikuje dôvody resp. postup správcu v konkurznom konaní, ktoré by naplnili skutkovú podstatu ustanovenia § 8 ods. 4. Citované ustanovenie je potrebné vykladať tak, že musí ísť o také porušenie povinnosti správcom konkurznej podstaty, ktoré zasahuje do riadneho priebehu konkurzného konania. Poriadková pokuta je opatrením a možno ju uložiť tam, kde miernejšie prostriedky preukázateľne nevedli k náprave.

Správcovi konkurznej podstaty bola uložená poriadková pokuta z dôvodu jeho nečinnosti, pretože do roku 2011 ani nepreštedoval účtovné doklady v súvislosti so sťažnosťou Ing. S., ktorý si u správcu prihlásil pohľadávku proti podstate. Túto nečinnosť súd považoval za hrubé porušenie povinností správcu konkurznej podstaty.

Podľa odôvodnenia uznesenia Ing. S. si u správcu konkurznej podstaty uplatnil pohľadávku proti podstate podaním zo dňa 3. februára 2006, ktorá nebola uspokojená. V spise nie sú žiadne listinné dôkazy preukazujúce také porušenie povinnosti správcu konkurznej podstaty, ktoré by odôvodňovali uloženie pokuty. Odvolací súd tiež vyslovil, že aj na uznesenie o uložení poriadkovej pokuty sa vzťahuje ust. § 157 ods. 2 O. s. p., preto aj z jeho odôvodnenia by malo byť zrejmé, o ktoré dôkazy oprel súd svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností napadnuté uznesenie podľa §221 O. s. p. zrušil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 23. júna 2011

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková